

Det Radikale Venstre har ikke noget som helst imod omsorgsfulde arbejdsgivere. Vi ønsker tværtimod, at vi har omsorgsfulde arbejdsgivere, som også hjælper deres ansatte med at passe på helbredet.

Vi har heller ikke noget imod privathospita-ler. Vi har ikke noget imod, at der er alternati-ver til det offentlige sygehusvæsen. Vi har ikke noget imod, at det er muligt for folk at kunne lade sig behandle andre steder end i det offentlige sygehusvæsen. Og vi har heller ikke noget som helst imod hurtig behandling af lidelser eller forebyggende behandlinger på grund af, at man gerne vil forhindre, at folk bliver længere sygemeldt.

Men vi synes ikke, at skattesystemet skal holde for i denne forbindelse. Der er for det første problemer med at finde en økonomisk afgrænsning. Hvor store skal de ydelser være, som en arbejdsgiver skal kunne give sin medarbejder, uden at det får skattemæssige konsekvenser? Hvad er det for ydelsesstørrelsesordener, vi taler om? Og så er der en ydelsesmæssig afgrænsning. Hvad er det for ydelser, vi taler om?

Desuden har vi også i Danmark en meget fornuftig frynsegodebeskatning, som dette forslag vil bryde fundamentalt med.

De løsninger, der allerede er til stede, er blevet nævnt tidligere, også af skatteministeren. Der er den mulighed, at arbejdsgiveren betaler skatten for den arbejdstager, der har fået en ydelse, og der er også den mulighed, at man forsikrer sig, sådan at den afgrænsning, som jeg før nævnte der er vanskelig, i stedet for at skulle nedfældes i loven nu bliver et anliggende mellem den arbejdsgiver, som køber forsikringen, og det forsikringsselskab, som skal dække forsikringens område.

Den forhandling bliver forskellig fra firma til firma, fordi den risiko, de enkelte virksomhedsmedarbejdere har for at pådrage sig lidelser, selvfølgelig vil være forskellig, afhængig af den aldersfordeling, kønsfordeling og arbejdstype de har i det pågældende firma.

Der vil være utrolig mange forskellige løsninger på det problem. Jeg synes, det er en dårlig idé blot at sige, at det må skattesystemet klare, for skattesystemet er i forvejen overbelastet af de mange hensyn, det skal tage. Hvis skattesystemet også skal klare denne type opgaver, bliver skattesystemet endnu mere uigennemsigtigt og endnu mere vanskeligt at forstå for menigmand.

Så jeg må sige, at vi ikke kan støtte forslaget, selv om vi godt kan støtte arbejdsgivere, der gerne vil hjælpe deres arbejdstagere med at få en behandling.

Til slut vil jeg blot sige, at dengang hr. Anders Fogh Rasmussen var skatteminister, prøvede han faktisk også på at undersøge, om sådan noget som det her kan lade sig gøre. Han havde et udvalgsarbejde i gang, og han undersøgte flere forskellige muligheder. Det viste sig hver gang, at det ikke var muligt at gennemføre noget, der blot var tilnærmelsesvis håndterbart i praksis, og derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte dette beslutningsforslag.

Jan Køpke Christensen (FP):

Lad det være sagt med samme, at Fremskridts-partiet naturligvis sympatiserer med det pågældende forslag, idet vi har haft de samme tanker fremme i debatten, som er indeholdt i forslaget.

Fremskridtspartiet mener i hvert fald ikke, at det er rimeligt, som systemet er i dag. Det er på høje tid, at udgifter afholdt af arbejdsgivere i forbindelse med de ansattes lægeordnede behandlinger fritages for beskatning som personalegoder.

For den medarbejder, der modtager ydelsen, bliver der derfor tale om en skattelettelse, da den efter gældende regler som bekendt er skattepligtig.

Tilsvarende bør skattefrihed også gælde, hvis arbejdsgiveren i stedet tegner en forsikring på den ansatte. Medarbejderen fritages for beskatningen af såvel præmie som af udbetalingen til eksempelvis dækning af en operation. Udgiften, som arbejdsgiveren derved påtager sig, er at sidestille med andre driftsudgifter og dermed fradragsberettiget.

Tilbudet skal være generelt og gives til samtlige firmaets medarbejdergrupper, hvorved en favorisering af enkelte medarbejdere undgås.

Efter gældende regler beskattes behandlinger, som en arbejdsgiver ønsker at finansiere for sine ansatte, på samme vilkår som for eksempel fri bil, fri sommerbolig, fri telefon og lignende. Ligheden er måske slående for nogle, men det er forslagsstillernes klare holdning, efter hvad jeg kan se ud af forslaget, at arbejdsgiverbetalte behandlinger ikke er frynsegoder, men snarere samfundsgoder, og det er Fremskridtspartiet ganske enig i.

Samfundsgoder er, som ordet siger, til gavn for samfundet, og det er netop den egenskab, der kendetegner arbejdsgiverbetalte behandlin-